

in.ihned.cz/zahranici

po hostech, vesměs turistech, kteří zde vyšlapávají jeho stopy. Ve Floriditě, kolébce slavného rumového koktejlu daiquiri, si Ernest vytvořil útočiště a vlastní drink: Papá Doble. Bylo to daiquiri bez cukru, zato ale s dvojitou dávkou rumu – Papá měl cukrovku... Říká se, že Hemingway vypil přes tučet velkých sklenic tohoto nápoje a pak si vzal ještě další tučet na cestu do svého sídla Finca Vigía na vyvýšenině San Francisco de Paula na periferii Havany.

Do roku 1939, když jeho třetí manželka Martha Gellhorn vilu pronajala, bydlel a psal Hemingway v hotelu Ambos Mundos ve staré Havaně, kde se dnes na pokoji č. 511 nachází malé muzeum s jeho remingtonkou.

Hemingwayův den

Ernestova denní okružní jízda po stopách mojita a daiquiri měla tvar trojúhelníku: Z hotelu vyrazil do asi 300 metrů vzdálené Bodeguita del Medio, kde si dal své první mojito a pozoroval život místních bohémů a intelektuálů. Snad nejlegendárnější hospoda Havany si tehdy říkala prostě La Casa Martínez a byla jednoduchou tiskařskou kantýnou. Její atmosféra, pivo, rum a vůně máty v proslulém mojitu přitahovaly ale stále nové návštěv-

níky. K čelným hostům Bodeguita patřili protivládni rebelové, jako např. klasik kubánské komunistické poezie Nicolás Guillén a prozaik Alejo Carpentier. Časem se stala hospůdka velice vyhledávanou a oblíbenou jak mezi intelektuály, tak i mezi umělci a prostými bohémy. Navíc, platilo se zde jenom za pití, jídlo bylo podáváno zdarma jako příloha. Od roku 1950 navštěvovaly Bodeguitu význačné osobnosti z celého světa a zanechaly na jejím zdivu své poetické připomínky a dojmy. Dnes se zde v malém baru tlačí nadšení turisté s cvakajícími fotoaparáty a zaznamenávají bzučícími kamerami minulost. Bohémské doby jsou již dávno pasé. Ekonomická krize degradovala hospůdka na drahou turistickou atrakci, kam místní ani nemůže zabloudit.

Po mojitu následovala asi 250metrová procházka a pak daiquiri ve Floriditě. Hned vedle Floridity se nachází jedna z nejstarších restaurací Havany, La Zaragozana (z roku 1830), sem Papá také rád zabloudil, když vzal okliku z Bodeguita a Sloopy Joe, nebo k Dvěma bratrům – Dos Hermanos v tehdy pulzujícím havanském přístavu. Jiný oblíbený bar spisovatele byl Barlovento, na periferii Havany (poblíž dnešního jachetního pří-

STAŘEC A MOŘE

Nedaleko od La Vigía se nachází Cojímar, rybářská vesnice, kde kotvila Hemingwayova jachta Pilar a kde ještě donedávna žil Gregorio Fuentes. Zde na terase restaurace La Terraza snědl Papá obvykle nějakou rybičku, zapil ji mojity a pak vyjel s Gregoriem na moře – lovit. Hemingway a Gregorio Fuentes se potkali 1932 v Cayo Tortuga. Fuentes mu tehdy pomohl s nějakým problémem a on z něj udělal svého kapitána. Na jedné túře prý Hemingwaye napadl námět na Starce a moře. Kubánci bylo mu 104 let když v roce 2001 zemřel. Ale na moři nebyl od 2. června 1961, od toho dne, kdy se do-

věděl, že si Papá v Ketchumu v USA proděravil karabinou svou neklidnou hlavu...

V posledních letech života sedával Gregorio Fuentes v houpací židli, na hlavě s vybledlou námořnickou čepicí, na které měl vyšitě své jméno a koukal neromanticky na ulici, ne na horizont přístavu, který je dnes jen legendou pro sběratele kuriozit. Za zády na zdi kýčovitá malba, na níž Gregorio bojuje spolu s Ernestem Hemingwayem proti valcím se vlnám. Za 50 dolarů – potřeboval je v časech hospodářské krize na léky – vykládal, pokud si ještě vzpomněl, historky o svém Hemingwayovi.

FOTO: MARIAN S. SUCHA

